

Publicerad 2007-01-26 03:45 av LadyNight

(Nutid- 20060102)

[Titel?]

Stångar pannan blodig mot väggen
Och andas svavel i svaga stunder
I försök att hålla verkligen på avstånd

Gömmer, glömmer mina ord, mitt tal
Låter förvirringen sluka allt förstånd
Läpparna spricker i sin stumhet

Förlåt! Ropar hjärtat desperat och
Slår ett extra slag för världens smärta
Som om någonting egentligen spelade roll

Ensamheten är min identitet, mitt ego
En trygghet bortom existerande ord
Likt en fluga i spindelns nät; jag är fast

[jag är fast]

(Not-->Ensamhet: en bra plats att besöka,
en dålig plats att stanna på.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LadyNight med Poeter.se id #13783 innehar upphovsrätten